

Art is a paradox that has no laws to bind it... When art exists it becomes tradition. When it is created, it represents a unity that did not exist before.

(David Smith)

Nascut în anul 1978 la Săulești, Județul Gorj, crește lângă operele marelui sculptor Constantin Brâncuși, aflate la Târgu-Jiu, opere care exercită o influență puternică asupra lui, sădindu-i în inimă dorința de a devenii artist.

Își începe studiile artistice relativ târziu, nemulțumit de profilul liceului ales, înscriindu-se la Școala Populară de arte din Timișoara, unde alege să studieze sculptura. Imediat după absolvire, devine student la Universitatea Constantin Brâncuși din Târgu-Jiu, pe care o părăsește la scurt timp după admitere, emigrând în Grecia, unde se angajează ca sudor . După o perioadă de cinci ani petrecuți în câmpul muncii din înșorita Elladă, decide să se reintoarcă în țară și devine student al secției de pictură a Facultății de Arte Plastice din cadrul Universității de Vest din Timișoara, unde studiindu-l pe Picasso face cunostiință cu sculptura realizată prin tehnica sudurii, ai cărei părinți sunt Marele Pablo Picasso și Julio Gonzalez. Descrie

Artistul lucrând

experiența ca fiind revelatoare și decide să urmeze cursurile de masterat în sculptură ale aceleiași Universități. Influențele încă din copilărie ale operelor marelui sculptor Constantin Brâncuși, alături de protopărinții sculpturii sudate cu care Nueleanu se identifică prin prisma dragostei față de sculptură și a experienței industriale acumulată în Grecia își spun cuvântul și în prezent Bogdan Nueleanu reprezintă un etalon zonal în ceea ce

privește sculptura realizată cu ajutorul sudurii.

Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, filial Timișoara, începând cu anul 2010 activitatea sa artistică însumând numeroase expoziții atât în țară cât și în străinătate fiind premiat cu Premiul pentru Tineret al Uniunii Artiștilor Plastici la Salonul Anual al Artelor Vizuale în anul 2012, Premiul Pro cultura Timisiensis în anul 2013, din partea Consiliului Județean Timiș, obține o diplomă de excelență pentru sculptură în anul 2016 din partea Uniunii

Artiștilor Plastici din Timișoara, iar în anul 2017 este distins cu diploma de excelență pentru merite în promovarea culturii din parte Primăriei Municipiului Timișoara.

Alege metalul ca și manieră de lucru, fiind atras de valențele cromatice pe care acesta le posedă și în acest spirit realizează o serie de asocieri ale diferitelor tipuri de metale, marcând astfel un nou început în care metalul nu este doar un material brut în care artistul conservă opera, ci și un mijloc de expresie artistică prin care sentimentele par să prindă viață odată cu cromatismul metalelor.

Întâlnim astfel în lucrările lui metale care sunt fie ruginite ca și o urmă a timpului trecut peste ele, dar și metale lucioase, care reflectă mediul inconjurător, captând în ele vibrațiile momentului, cât și metale evidențiate cromatic, subliniind astfel latura picturală pe care artistul o deține. Deseori fuzionează metale diferite ,cum ar fi

Kefalodoro

Inox sudat

bronzul și fierul prin metoda cerii pierdute sau cu ajutorul sudurii în mediu de gaz protector, realizând astfel adevărate opera de artă caracterizate prin cromatismul surd al metalelor dar și printr-un dripping în textură , un fel de stare fluidă prin care metalul trece în drumul lui spre eternitate! Lucrările artistului se încadrează fără echivoc în seria de căutări în domeniul metalelor care posedă caracteristici și proprietăți diferite, și reprezintă întruparea efortului depus pentru a scoate în evidență valențele cromatice a două dintre cele mai nobile metale folosite în sculptură.

Sculptorul, Bogdan-Constantin Nueleanu se află la confluența dintre doi mari artiști ai României, reprezentanți de seamă ai regiunii Banatului, care activau în domeniul sculpturii însă în materiale total diferite. Pe de o parte îl regăsim pe maestrul Peter Jecza, un iscusit sculptor care transformă bronzul într-un material demn de un rege al metalelor iar pe de altă parte îl avem pe maestrul Constantin Lucaci, un înaintea mergător al sculpturii în inox.

Pe un asemenea background, Bogdan-

Constantin Nueleanu vine
să unească cele două

locul și să se ridice la
înălțimea așteptărilor.

Perpetuum immobile

Bronz turnat și inox, sudate

metale, construind
compoziții între bronzul
rege, folosit de secole la
împlinirea idealurilor
artistice, devenit un mijloc
comun în limbajul plastic,
și tânărul metal inoxul,
venit să facă față unei
provocări în care reușește
cu brio să își găsească

Această simbioză dintre
cele două metale este una
de bun augur,
deschizătoare de drumuri
și noi mijloace de expresie
artistică, reușind să se
desprindă de tiparul
învechit în care se închide
arta!

Temele alese sunt
împrumutate din religie și
din mitologia universală
sau cea autohtonă dar și
din viața cotidiană în care
artistul trăiește și își
desfășoară activitatea.
Astfel o amintire devine
``memorie captivă``, un
miez de bronz organic
realizat, închis într-o
cochilie geometrică de
inox; O ceartă care are un
final fericit devine
``Împăcare``, două metale
care apparent se contrapun
ajung la o coexistență
armonioasă; Odată cu
împăcarea vine și începutul
unei noi relații , al unui
nou drum și astfel se naște
``Începutul Lumii``, un
mixt de credințe personale
reprezentate prin semnele
crucii, egale din punct de
vedere morfologic dar
diferite din punct de vedere
cromatic, fiecare cu
valoarea ei de semnificație,
reunite și susținute de o
formă unitară care poate
reprezenta lumea ca și un
templu închinat unuia și
aceluiiaș ideal, dorința de a
cunoaște , de a afla.

Procedeul de realizare nu
este unul deloc ușor, având
în componența lui atât
mijloace clasice de punere
în practică, cum ar fi

tehnica cerii pierdute cât și mijloace tehnologice de ultimă generație, cum ar fi sudura în mediu protejat care ajută la realizarea fuziunii dintre două metale diferite fără de care legătura lor nu ar fi posibilă. Astfel odată turnată, forma brută se finisează într-un grad care permite intervenția ulterioară cu diferite procese tehnice, pentru a se ajunge la forma gândită în stadiul de concept. O altă metodă inovatoare pe care Nueleanu o folosește în arta sa este aceea de fuziune directă a metalului cu un alt metal, astfel o structură construită în prealabil se introduce în baie de ceară și prin procedeul cerii pierdute după ce forma a fost îmbrăcată în șamotă și calcinată, se toarnă bronz topit care fuzionează astfel cu structura construită inițial. Legătura dintre cele două metale obținută astfel crează o compoziție abstractă cu o forță de expresie și cu un puternic efect vizual.

Lucrările astfel realizate se includ fără doar și poate în seria prospectiunilor pe tărâmul cercetării care

sondează inovația, făcând astfel un pas important în ampla lume a artei contemporane.

cred, din modul în care Nueleanu știe să-și sondeze universul interior,

Cardia

Bronz, inox și alamă, sudate

”Urmăresc arta lui Bogdan Nueleanu de câțiva ani buni, cam de la debutul său, și o fac întrucât cred în talentul lui, în vocația sa și fiindcă îmi oferă întotdeauna surprize vizuale. Iar acestea vin,

știe să caute atât în imaginar, cât și în zona pur pragmatică a artei sale. Care ține de tehnici, de tehnologii, de – cum spun sculptorii – sculele de lucru, de combinațiile

dintre diferitele materiale, de punerea în operă a obiectului artistic. Varietatea formelor, o continuă căutare în zona abstractului, dar și a figurativului, altoiul dintre cele două teritorii ale artei în nu puține dintre piese, tematica diversă – toate sunt argumentele ce dau seama despre curiozitatea vizuală a artistului, despre cercetările sale permanente. Hazardul joacă și el o carte importantă în elaborarea mai multor lucrări. De ce? Fiindcă metalul ajunge la temperaturi ridicate, datorită încălzirii sale cu flacăra aparatului de sudură, devine fluid și își caută un drum al lui, drum care devine, atunci când metalul se răcește, formă ce coexistă cu ansamblul, e parte din el.

Cea mai recentă expoziție a sa, de la Galeria Calpe din Timișoara, preia titlul uneia dintre lucrări, *Anatomia unui Gând*. O piesă nu foarte mare, dar complexă și ofertantă vizual atât datorită formei ei, cât și manierei în care e realizată. Forma e generată de ambiția artistului de a da corp unui gând, de a-și imagina anatomia acestuia, plecând de la desenul unei

sinapse. Combinația dintre bronz și inox, coloristica rece & caldă a fiecăruia, a sudurilor dintre ele, raportul cromatic ce se

Nueleanu este un alchimist-vrăjitor, care

Calpe Gallery

BOGDAN NUELEANU

Anatomia gândului
sculptură

05-29 martie 2019

vernisaaj marți 05 martie 2019, ora 18:00
Prezintă: Robert Șerban

Primăria Municipality Timișoara CASA DE CULTURĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA SILVANIA

Orar marți – vineri 15-19, sâmbătă cu programare la tel. 0724380303
Timișoara, Bastion Theresia - corp D
www.calpegallery.ro

accentuează ori se disipează în tangența cu materialul din care e făcut soclul – toate dau piesei o aură ludică, specifică tânărului artist. M-aș opri asupra modului în care flacăra aparatului de sudură ia locul pensulei și aș îndemna pe privitori să urmărească jocurile de lumini metalice lăsate de aceasta pe suprafețele sculpturilor. Bogdan

chestionează continuu forme și formule dintre cele mai neașteptate, iar explorările sale se soldează, (și) în expoziția de la Calpe, cu sculpturi surprinzătoare, ce trebuie privite pe îndelete, căci fiecare e un stimulent pentru imaginație, pentru emoții și pentru un posibil dialog..”

Robert Șerban

“Cum poate oare o picătură de metal să fie vie și, chiar încremenită în cădere, să fie atât de expresivă, încât să-ți dea senzația că tot mai curge, incandescentă, având totodată noblețea luciului, care-ți intră în suflet ca și cum ar fi o parte din el? La toate acestea ne răspunde, prin arta sa, sculptorul în metal Bogdan Nueleanu, cu creații precum

”Compoziție încinsă” sau ”Metallic Fluid”

Compoziție încinsă

Inox sudat

Astfel de opere cu adevărat plastice, îmbogățesc vizualul, dar, dincolo de ochi vede sufletul. Nu în van în mentalul colectiv a rămas acest adevăr exprimat în cuvintele: "ochii sunt fereastra sufletului". Acei ochi care îngăduie să pătrundă în om atâtea imagini, dintre care cele mai multe se pierd, pentru că – în ciuda faptului că ele conțin forme, culori – nu înseamnă mai nimic pentru ființa umană. Ele trec pe lângă noi, ca și cum n-ar fi existat niciodată. Căci omul nu vede realitatea ca întreg – nici n-ar putea cuprinde întregul cu limitările sale și imperfecțiunea sa – , ci vede abia părți, fragmente din realitate și rămâne cu, păstrează doar acele imagini, acele obiecte, acei oameni care sunt, pentru el, frumoase / frumoși. La fel cum pentru mine "Compoziție încinsă" și "Metallic Fluid" mi-au rămas de-acum în suflet. Se prea poate să-mi fi trezit de asemenea amintiri vechi de zeci de ani, pe când vedeam la Combinatul Siderurgic Călărași – unde lucram ca traducător de texte tehnice înainte de 1989, mai precis la oțelăria electrică – acele "bărbi" care atârnavă pe marginile imensului

cuptor electric, după ce oțelul brut era coborât în acesta și se topea bine înfierbântat. Atunci când masa lichidă era transferată în alt utilaj,

să fie îndepărtate de către muncitori, pentru a se putea relua procesul de producție.

rămâneau urme, denumite cu plasticitate de către inginerii metalurgi "bărbi" din oțel pe marginile cuptorului, care se solidificau și era nevoie

Metallic fluid II

Inox sudat

Aceste vechi amintiri îmi sunt aduse în memorie de sculturile timișoreanului **Bogdan Nueleanu**. Desigur că aceste "bărbi" nimeni nu le gândea, nu le premedita. Ele apăreau fără nicio intervenție umană asupra materialului care se deforma și transforma datorită căldurii. "Bărbile" erau "pierderi" acceptate de oțelari în procesul de producție. Mie, însă, mi-au rămas în memorie. Cu atât mai mult cu cât port barbă. Și pe atunci purtam

Ceea ce face însă sculptorul **Bogdan Nueleanu** este cu totul altceva. El dă viață metalului dur, lucitor, cu nuanțe coloritice aproape ireale, impresionant până la emoție, având un talent rar: el face să dispară distincția între lichid și fluid. Nu e ușor lucru să creezi această senzație. La meta este mai greu în comparație cu ceea ce putem numi sculptura tradițională în piatră; ca și la artiștii care lucrează sticla transformând materialul fluid în

permanent în această stare, și-n care vezi inima creației tale, cu dalta și ciocanul, ca și cu alte unelte, îndepărtezi ceea ce natura a pus mult prea mult, în exces, absolut inutil cu sute de milioane de ani în urmă. Când este vorba să gândești metalul, să trăiești metalul, un moment de neatenție este de ajuns și creația ta se poate opri dincolo de ceea ce mintea și sufletul tău a intuit că este frumosul. Și sculptura se ratează.

barbă, într-o epocă, cea comunistă, în care barba era îngăduită numai preoților.

adevărate opere de artă, aici nu mai este vorba despre o bucată de material solid – care rămâne

Pisti

Bronz și inox, sudate

Nu de multă vreme, dar cu mult talent, cu multă expresivitate, artistul timișorean folosește bronzul, inoxul și alama pentru creațiile sale. Spune artistul despre operele sale într-un interviu acordat poetului și criticului vizual **Robert Șerban**: “Figurativul este, bineînțeles, o latură importantă a creației (sau, mai bine spus, a căii care duce la creație), dar nu aș putea spune că îl prefer în detrimentul abstractului. Îmi place să le combin, să valorific elementele cu adevărat importante, încercând un figurativ abstract sau, și mai exact, un abstract cu elemente figurative.”

Nu numai oprirea aparentă a fluidului în solid este o măsură a expresivității pe care poate s-o aibă metalul în sculptură. Mâna, în creația denumită ”Pisti” – pe care v-o prezentăm în deschiderea acestui articol – care se întinde ca o imprecăție sau ca o invitație la a fi bun, generos, o mână întinsă ca un îndemn perpetuu la prietenie mi-a trezit un sentiment de frumos, de nobil. Multe mâini au fost întinse spre a fi prinse în strânsoarea prieteniei sau a iubirii, această mână însă aparent singuratică este atât de caldă, atât de

Copacul vieții

Fier și bronz, fuzionate

primitoare, atât de sinceră, atât de iubitoare, încât n-ai cum să n-o primești în inima ta. Chiar dacă este străpunsă de suferință, ruptă de curgerea nemiloasă a metalului chiar prin mijlocul ei, este atât de vie, atât de iertătoare încât, stând în fața sculpturii, ai impresia că în orice clipă se va îndrepta către tine, timidă, dar plină de dragoste, și-ți va prinde ușor mâna. Asta spun eu că este artă. Artă adevărată.”

Peter Stragher

Lucrările tânărului
 plastician Bogdan
 Nueleanu, se înscrie fără
 doar și
 poate în noul val al
 prospectărilor creative ce
 sondează sursa filoanelor
 ancestrale pierdute în
 evanescența lume
 arhetipală. Volume
 dantelate, compuneri
 structurate aparent haotic
 dezvoltă la o mai atentă
 contemplare a complexității
 cognitive explicite,
 asemenea unor
 texte absconse, când
 filigran suave, când
 devenind brutal săbii
 curbate oniric într-un
 tumult sonor înghețat.
 Simți dansul surd al
 metalului brut camuflat de
 gestualitatea
 nonșalantă a ruginii ce
 descompune materia,
 demers ideatic ce conduce
 spre implacabila
 temporalitate devoratoare,
 invazivă, ce consumă
 forma, rotunjește muchia și
 anulează
 vârful.

Coerciția conceptuală se
 citește venind dinspre
 arhetipul axial copac-stâlp-
 axa,
 emerge larg spre zbor-
 săgeată-sabie-suliță-rază.
 Atingerile interferente
 dintre moștenirile
 condensatului mitologic
 pitagoreic cu valențele

tradițiilor pentateuhului
 mozaic compun
 filonul sincretismului
 interferent din și prin care
 subzistă ambianța
 corpusului stilistic al
 tânărului autor ce migrează
 elegant dinspre tehnicile
 mânuirii cromatismului
 pictural spre
 evadarea în volumetrie.
 Căutările sale pe tărâmul
 poeticii spațiale denotă
 siguranță, curaj, dublate de
 elanul specific căutătorului
 serios ce nu se lasă amăgit
 de facila urmare a

spre sursele profunde,
 aproape de obârșia pre-
 arhetipală din preajma
 logosului misterios,
 insondabil.
 Discursul plastic ales de
 Bogdan Nueleanu îl
 situează în preajma
 gestualismului
 de tip geacometian la
 confluența diafană dintre
 exprimarea brutală,
 masculină, și mesajul
 ce transpare curat adânc și
 clarificator aducând cu
 sine explicitatea
 condensată a traseelor

Complicitate
 Bronz și fier, sudate

formalismului
 obtuz caracteristic
 sculpturii scolastice al
 edulcoratelor și
 perimatelor situări în
 stilizarea
 deșuetă ci atacă virulent,
 provocator, aducând
 privitorului șansa unui
 demers cognitiv

simbolice primare. Alături
de zbor, eshatologia
bronzului aur, cuplul
adamic, copacul
cunoașterii, arsenalul
plasticii cu iz constructivist
pe alocuri, coagulează
tematici unitare
ce dau consistență
strategiei de seducție prin
spatialitate, a imuabilei
geneze formale visavis
de codurile forme primare
aparținând
polisemantismului
arhetipal.

Gabriel Kelemen

Relicvariu

Fier și inox, sudate